

STJERNESOLIST: Den færøyske gjestevokalist Eivør Pálsdóttir hadde x-faktoren i stemmen som Paul Hansen manglet. Til venstre Øyvind Staveland. FOTO: ALFRED AASE

I skyggen av Eivør Pálsdóttir

Vamp i full symfoni II

Med: Vamp: Torbjørn Økland (gitar), Øyvind Staveland (fiolin m.m.), Calle Apeland (bass), Paul Hansen (vokal/gitar), Odin Staveland (keyboard/trommer/vokal), Eivør Pálsdóttir (gjestevokalist) og Kringkastingsorkesteret (KORK).

Dirigent: Nick Davies

Tysvær Arena

Publikum: ca. 3000

Paul Hansen manglet evne til å gi låtene det lille ekstra.

KONSERT: Vamp-feberen herjer over store deler av Norge. Haugalendingene møter fulle konserthus og idrettshaller hvor de enn beveger seg. Ingen tvil om at konseptet «Vamp møter symfoniorkester del 2» har livets rett. Men hvor bra var det egentlig, det som ble framført?

Siden første orkesterturné i 2005 har Vamp skiftet ut vokalist Vidar Johnsen med Paul Hansen. Slik Hansen framstod under tirsdays konsert, er Johnsen sterkt savnet. På de sangene Paul Hansen var med, minte han om en tannløs, snill og nykjemmet skolegutt bak sin gitar. Han traff de fleste tonene, men manglet evne til å gi låtene det lille ekstra man forventer på en konsert. I forhold til alle de andre som tok mikrofonen tirsdag kveld, falt Hansen fullstendig gjennom i mine øyne og ører.

Færøyske Eivør Pálsdóttir er hentet inn som gjestevokalist for den symfoniske turneen. Hun har alt det Paul Hansen mangler, og tilfører Vamp-låtene noe nytt og fint. Pálsdóttir har evnen til å synge inderlig, varsomt og kraftfull samtidig, det er det ikke mange som klarer. Hennes eneste minus var naturlig nok at hun slet med norskuttalen. Det ble veid opp av en enestående evne til å la tonene vokse, der andre lar dem dø ut. Dessverre framførte øyboeren en sang hun skrev som 16-åring, det synes undertegnede var kveldens desidert dårligste sang, til tross for at lydmannen prøvde å kompensere med å skru opp lyden til det dobbelte for å skape trøkk ut av ingenting. Eivør Pálsdóttir brakte litt feminin touch til Vamp-låtene som gjorde seg godt.

Likevel ble dette far og sønn Stavelands konsert. Unge Odin Staveland har kommet med de siste årene, og gjør seg godt sammen med bandet. Multitalen-

tet Staveland har en kul utstråling, spiller bra på tangenter og trommer, og en nydelig, varm stemme. Pappa Øyvind sto tirsdag kveld fram som den ubestridte bandlederen med stor b. Han hadde publikum i sin hule hånd, vandret rundt, gjøglet, og kom med underfundige kommentarer mellom låtene. «Vi har laget et dai-dai-dai-refreng, det er her dere kommer inn», sa Øyvind Staveland, for å innlede allsang på «Til havs, Sao Raphael». Mer skulle ikke til for å få hele hallen i kok.

Tysvær arena framstod som en helt ok plass for 3.000 musikkentusiaster. Spesielt bra lyd blir det sjelden i idrettshaller, heller ikke her. Det ble heller ingen spesielt intim atmosfære med publikum spredt utover tribuner og plaststoler langt unna scenen. Samtidig er dette kanskje ikke så mye å gjøre med, konsepter som «Vamp i full symfoni II» er altfor store for Festivite-ten.

En positiv overraskelse var Kringkastingsorkesteret. Låtene var strålende og spennende arrangert. Det kiler i magen å høre Vamp-sanger med fire ivrige trommeslagere i aksjon samtidig. Herlig å høre «Ingeborg» med full strykergruppe. For ikke å snakke om «Gla' i deg» med full treblås- og messinggruppe. Kontrastene var mange – «Kim du nå va?» ble framført med nesten bare harpe og fløyte til akkompagnement. Det er utrolig mange variasjonsmuligheter med band og et helt orkester, og gledelig å høre at dette ikke har vært venstrehandsarbeid av arrangøren.

Vamp suser videre til Stavanger. I dag og i morgen venter fire utsolgte saler i Stavanger Konserthus. Etter interessen å dømme, kunne Vamp og Kringkastingsorkesteret spilt året rundt. De vil sikkert også bli å finne rundt de tusen hjem, når konsert-DVD-en kommer ut.

Samlet sett sitter jeg med litt blandet inntrykk av konserten. Mye bra å se både her og der, spesielt gledelig med unge Odin Staveland. Samtidig savnet jeg litt mer fandenivoldsk holdning fra resten av bandet, for å matche de spennende tonene fra Kringkastingsorkesteret. Øyvind Staveland innrømmet det også fra scenen: «Når vi spiller i andre byer, føler vi oss friere». Litt trist i grunn.

Anmeldt av Fredrik Heggelund Jackson